

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Madsen: Maa jeg sige overfor det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), at der findes ingen Lov og ingen som helst Grund for det, han vilde fastslaa, at man ikke kan kommanderes fra Geledet til Kontorerne og omvendt, saa lidt som der paa Hærens Læreanstalter læres noget som helst i den Retning. Det turde dog være det afgørende. Hvad der skrives i en Ledetraad til populær Vejledning osv., kommer ikke den Sag det mindste ved, og det skal jeg lade ligge. Det følger imidlertid af sig selv, at naar den højtærede Minister skal have en Departementschef eller Direktør, gaar han ikke hen og kommanderer en Mand dertil mod dennes Villie. Han vælger en Mand, om hvem han har Grund til at tro, at han kan samarbejde med ham, og forespørger ham derfor i Forvejen, om han skulde være tilbøjelig til at overtage Stillingen. Da det er en indflydelsesrig Post og en Ærespost, vil Ministeren vel sjældent faa et Afslag. Hvad der gælder en saadan Stilling, gælder ogsaa Adjutanter, og hvis nogen tror, at man gaar hen og spørger en Premierløjtnant, om han vil være Adjutant i Regimentet eller Bataillon, eller om han vil gaa op i Krigsministeriets Kontorer og være Skriver, eller hvis man tror, at man spørger en Kaptajn, om han vil være Kontorchef, tager man ganske fejl. Ved de højeste Klasser er det blot naturligt, at Ministeren, som den vedkommende daglig skal arbejde sammen med, sørger for, at Indtrædelsen i Stillingen sker saa vidt mulig ved frivillig Overenskomst. Men den Omstændighed, at man af praktiske Hensyn gaar den Vej, begrundes ikke i mindste Maade det ærede Medlems Betragtning.

Med Hensyn til Bahnsons Avancement tager det ærede Medlem ganske fejl. Bahnsons Avancement til Oberst, som var sket i Geledet og hans Avancement til General, der skete, medens han var Krigsminister, var fuldstændig korrekt. Der kunde kun rejses den Indvending, at han skulde være aftraadt som Krigsminister og indtraadt i Nummer som Oberst en Dag for at overtage Generalavancementet og saa næste Dag ved Kundgørelsen være indsat som Krigsminister og sat udenfor Nummer som General. Med Hensyn til General Madsen har det ærede Medlem derimod Ret. Han staar netop i Modsæt-

ning til General Bahnson, der var kommanderet ind i Krigsministeriet og avancerede naturligt, idet General Madsen frivillig var traadt udenfor Nummer.

Krigsministeren (J. C. Christensen): Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) fortsatte sine Betragtninger over tidligere Krigsministres Avancements. Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa dette Spørgsmaal, da det er dette Lovforslag aldeles uvedkommende. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde udtalt noget om, at dette Lovforslag kunde medføre Forhold, som vare i høj Grad uforsvarlige, og at Ministeren derfor kunde vente sig en varm Omgang her, hvis han tog Ansvar for at gennemføre dem. Jeg skal derom bemærke, at det var noget, jeg sagde under Indtrykket af det morsomme Eksempel, som det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) fremdrog, og som han ogsaa selv erkendte var noget hasarderet. Det forundrer mig noget, at det ærede Medlem i øvrigt ikke satte Pris paa min Udtalelse om, at Ministeren skal staa til Ansvar. Det er nemlig den stærkeste Modsætning mellem det parlamentariske System og det, vi tidligere have kendt, at Ministeren skal staa til Ansvar. Selv om det ærede Medlem faar gjort Lovbestemmelser og Bevillinger o. s. v. saa skrappe, som det blot er muligt, vil han dog ikke i alle Tilfælde kunne binde Ministrene saaledes, at de blive nødte til at gaa ganske efter hans Hoved, og selv om Folketinget vil anstrenge sig nok saa meget, vil det ikke i alle Tilfælde kunne tvinge en Minister til i hver Enkelthed at rette sig efter de Bestemmelser, som det har vedtaget. Det have vi set Eksempler nok paa. Men naar Forholdet mellem Ministrene og Rigsdagen er saaledes, at Ministrene føle det som i høj Grad deres Pligt at staa i et godt Forhold til Rigsdagen, og derfor bestræbe sig for at faa Rigsdagens Villie udført til Punkt og Prikke, er der naaet en langt bedre Tilstand end den, som det ærede Medlem synes at ville forsøge paa at etablere. Jeg tror, det ærede Medlem gjorde bedre i at erkende det som det bedste, at Ministrene ikke alene føle deres Ansvar overfor Rigsdagen, men handle derefter og i det hele støtte sig til Rigsdagen saa vidt muligt ved at udføre Rigsdagens Villie end alene at arbejde paa at faa vedtaget saa mange indskrænkende Bestemmelser i Lovforslagene som muligt. Det er det parlamen-